

ΑΡ. 3606ΑΡ. ΑΠΟΦΑΣΗΣ 72

Αριθμός 3083

Ο ΠΕΡΙ ΕΛΕΓΧΟΥ
ΤΩΝ ΛΗΜΟΣΙΩΝ ΕΝΙΣΧΥΣΕΩΝ ΝΟΜΟΣ
(ΝΟΜΟΙ 30(Ι) ΚΑΙ 122 (Ι) ΤΟΥ 2001)

Απόφαση δυνάμει του άρθρου 21

Ο Έφορος Δημοσίων Ενισχύσεων, ασκώντας τις εξουσίες που του παρέχονται δυνάμει του άρθρου 21 των περί Ελέγχου των Δημοσίων Ενισχύσεων Νόμων του 2001, εκδίδει την ακόλουθη απόφαση:

Τίτλος: Σχέδιο καταβολής χορηγημάτων για συμμετοχή στο μεταπτυχιακό πρόγραμμα του Mediterranean Institute of Management (MIM).

1. Διαδικασία:

Στις 29 Οκτωβρίου 2001 κοινοποιήθηκε από την Αρχή Ανάπτυξης Ανθρώπινου Δυναμικού Κύπρου, ως Αρμόδια Αρχή, στον Έφορο Δημοσίων Ενισχύσεων πρόγραμμα ενισχύσεων το οποίο φέρει τον τίτλο "Σχέδιο καταβολής χορηγημάτων για συμμετοχή στο μεταπτυχιακό πρόγραμμα του Mediterranean Institute of Management (MIM)". Η κοινοποίηση έγινε σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 21 των περί Ελέγχου των Δημοσίων Ενισχύσεων Νόμων του 2001 (εφεξής καλούμενων ως ο "Νόμος") και του περί Ελέγχου των Δημοσίων Ενισχύσεων (Διαδικασία Κοινοποίησης) Διατάγματος του 2001.

Το πρόγραμμα βρισκόταν σε ισχύ κατά την ημερομηνία έναρξης ισχύος του Νόμου (30.4.2001) και ως εκ τούτου με βάση το άρθρο 21 συνιστά υφιστάμενο πρόγραμμα το οποίο δεν προβλέπει ημερομηνία λήξης.

2. Περιγραφή του κοινοποιηθέντος προγράμματος ενισχύσεων:

- (α) Αρμόδια Αρχή υπεύθυνη για την εφαρμογή της κοινοποιηθείσας ενίσχυσης είναι η Αρχή Ανάπτυξης Ανθρώπινου Δυναμικού Κύπρου.
- (β) ο στόχος της κοινοποιηθείσας ενίσχυσης είναι η παροχή κινήτρων σε επιχειρήσεις για να στελε-

χώσουν διευθυντικές θέσεις με την πρόσληψη και κατάρτιση νέων πτυχιούχων ή με την ανάπτυξη ήδη εργοδοτούμενων πτυχιούχων.

Το εκπαιδευτικό πρόγραμμα στο MIM είναι συνολικής διάρκειας 11 μηνών και συνδυάζει θεωρητική (ιδρυματική) και πρακτική (ενδοεπιχειρησιακή) κατάρτιση. Το θεωρητικό μέρος του προγράμματος κατανέμεται σε τρία ακαδημαϊκά τρίμηνα και διεξάγεται τρεις φορές την εβδομάδα. Παράλληλα, οι καταρτιζόμενοι είναι υπόχρεοι να βρισκονται για δύο μέρες την εβδομάδα στην επιχείρηση όπου εργοδοτούνται για πρακτική κατάρτιση.

Διαδικασία: Αίτηση για συμμετοχή στο πρόγραμμα μπορεί να υποβληθεί από την κάθε επιχείρηση που επιθυμεί να συμμετάσχει με εργοδοτούμενό της πτυχιούχο.

Προϋποθέσεις και κριτήρια: Η Αρμόδια Αρχή εξετάζει και αξιολογεί την κάθε αίτηση σύμφωνα με προκαθορισμένες προϋποθέσεις και κριτήρια, τα οποία είναι τα ακόλουθα:

- (i) Να υπάρχει ανάγκη στελέχωσης της επιχείρησης σε διευθυντικό επίπεδο η οποία να μπορεί να ικανοποιηθεί με την πρόσληψη πτυχιούχου ο οποίος μέσω του προγράμματος θα αποκτήσει διευθυντικές γνώσεις, ή με ήδη εργοδοτούμενο στην επιχείρηση πτυχιούχο ο οποίος θα αναβαθμίσει τις γνώσεις του μέσω του προγράμματος·
- (ii) να υπάρχει κατάλληλο διαθέσιμο στέλεχος της επιχείρησης που να καθοδηγεί και να επιβλέπει τον καταρτιζόμενο κατά την πρακτική κατάρτιση·
- (iii) να υπάρχει πρόθεση εκ μέρους της επιχείρησης για συνέχιση της εργοδότησης του πτυχιούχου μετά τη λήξη της περιόδου κατάρτισης·
- (iv) ο καταρτιζόμενος να είναι πτυχιούχος και να μπορεί να παρακολουθήσει το πρόγραμμα στην Αγγλική γλώσσα.

Στο τέλος κάθε ακαδημαϊκού τριμήνου ο καταρτιζόμενος παρακάθεται σε εξετάσεις. Η επιτυχία του στις εξετάσεις είναι απαραίτητη για καταβολή της επιχορήγησης από την Αρμόδια Αρχή. Επίσης, καθόλη τη διάρκεια του προγράμματος, το MIM παρακολουθεί σε τακτά χρονικά διαστήματα την πρακτική κατάρτιση του καταρτιζόμενου στην επιχείρηση. Η Αρμόδια Αρχή ενημερώνεται για τα πιο πάνω μέσω δελτίων προόδου, τα οποία ετοιμάζονται με την ολοκλήρωση κάθε τριμήνου από το MIM.

Μετά το τέλος της δοκιμαστικής περιόδου (πρώτο τρίμηνο) και επιτυχίας του καταρτιζόμενου στις εξετάσεις, η ενισχυόμενη επιχείρηση και ο καταρτιζόμενος πτυχιούχος υπογράφουν δεσμευτική συμφωνία με την Αρμόδια Αρχή που διαλαμβάνει ότι η εργασιακή σχέση του εργοδότη και πτυχιούχου θα συνεχίσει να υφίσταται για ένα ακόμη έτος μετά τη λήξη της περιόδου κατάρτισης·

- (γ) η ενίσχυση χορηγείται με τη μορφή επιχορήγησης·
- (δ) δικαιούχοι της κοινοποιηθείσας ενίσχυσης είναι όλες οι επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται σε

όλους τους τομείς της οικονομίας και οι οποίες συμμετέχουν στο πρόγραμμα με εργοδοτούμενους τους. Εξαιρείται από την ενίσχυση η Κυβέρνηση της Δημοκρατίας. Οι γνώσεις και δεξιότητες που παρέχονται στους καταρτιζόμενους δεν αφορούν αποκλειστικά την ενισχυόμενη επιχείρηση. Από τους καταρτιζόμενους αποκτώνται προσόντα που είναι μεταβιβάσιμα σε άλλες επιχειρήσεις, στον ίδιο κλάδο ή και σε άλλους τομείς της οικονομίας και που τους διευκολύνουν τις προοπτικές ανέλιξης και τον ορίζοντα απασχόλησής τους.

Δε γίνεται οποιοσδήποτε διαχωρισμός μεταξύ μεγάλων και μικρομεσαίων επιχειρήσεων (Μ.Μ.Ε.).

(ε) Επιλέξιμα κόστη-ένταση:

Τα επιλέξιμα κόστη του προγράμματος είναι:

- (i) Δίδακτρα που καταβάλλονται για τη θεωρητική (ιδρυματική) κατάρτιση (για τον καθορισμό των διδασκτρων λαμβάνονται υπόψη το κόστος προσωπικού των εκπαιδευτών, τα έξοδα μετακίνησης των εκπαιδευτών και οι τρέχουσες δαπάνες του ιδρύματος).
- (ii) κόστος προσωπικού των συμμετεχόντων - μηνιαίος μισθός (για την καταβολή της επιχορήγησης, η ενισχυόμενη επιχείρηση πρέπει να καταβάλλει στον καταρτιζόμενο μηνιαίο μισθό μεγαλύτερο ή ίσο των £240,00).
- (iii) κόστος προσωπικού των εκπαιδευτών της επιχείρησης για το χρόνο που αφιερώνουν για την επίβλεψη και καθοδήγηση του καταρτιζόμενου.
- (iv) δαπάνες για υλικά που χρησιμοποιούνται για σχολούς πρακτικής κατάρτισης.

Το κοινοποιηθέν πρόγραμμα προκαθορίζει το ύψος της επιχορήγησης για τα επιλέξιμα κόστη. Συγκεκριμένα, αναφορικά με το κόστος των διδασκτρων η κοινοποιηθείσα ενίσχυση καθορίζει επιχορήγηση £1000 ανά καταρτιζόμενο (που αντιστοιχεί, με βάση τα ισχύοντα δίδακτρα, σε ποσοστό έντασης 50%). Όσον αφορά την επιχορήγηση έναντι των επιλέξιμων κόστων (ii), (iii) και (iv), αυτή καθορίζεται στις £170/μήνα/καταρτιζόμενο. Η συνολική επιχορήγηση ανέρχεται ότο ποσό των £2870/έτος/καταρτιζόμενο. Δεν καθορίζονται εντάσεις.

(στ) Το πρόγραμμα τέθηκε σε ισχύ το 1982 και δεν έχει ημερομηνία λήξεως.

(ζ) Προϋπολογισμοί: προβλεπόμενη δαπάνη για το 2001: £0,030 εκ.

(η) νομική βάση: Ο περί Ανάπτυξης Ανθρωπίνου Δυναμικού Νόμος (Νόμος 125(I) του 1999, άρθρο 21).

(θ) προβλεπόμενοι δικαιούχοι: άνω των 1000 επιχειρήσεων.

(ι) μέσα παροχής πληροφοριών και ελέγχου. Η Αρμόδια Αρχή ασκεί έλεγχο, σύμφωνα με τις προβλεπόμενες από το Σχέδιο διαδικασίες, κριτήρια και προϋποθέσεις, κατά τα στάδια της έγκρισης συμμετοχής μιας επιχείρησης με εργοδοτούμενό της στο πρόγραμμα, της εφαρμογής του προγράμματος (εντός της επιχείρησης και μέσω εξετάσεων στο ιδρυματικό μέρος κάθε ακαδημαϊκό τρίμηνο), και της επιχορήγησης των συμμε-

τοχών στο πρόγραμμα. Πρόσθετος έλεγχος ασκείται από τον Εσωτερικό Ελεγκτή της Αρμόδιας Αρχής και τη Γενικό Ελεγκτή της Δημοκρατίας.

Για κάθε στάδιο χρησιμοποιούνται τα κατάλληλα έντυπα παροχής πληροφοριών για το πρόγραμμα, τα οποία υποβάλλονται από την ενισχυόμενη επιχείρηση και το ίδρυμα κατάρτισης, και εσωτερικά έντυπα που τηρούνται από την Αρμόδια Αρχή. Επίσης, όπου κρίνεται σκόπιμο, επιθεωρητές που διορίζονται από την Αρμόδια Αρχή επισκέπτονται την επιχείρηση και το χώρο εφαρμογής του προγράμματος για συλλογή πρόσθετων πληροφοριών και για έλεγχο εφαρμογής του προγράμματος.

Η Αρμόδια Αρχή διαθέτει εξειδικευμένο σύστημα μηχανογράφησης στο οποίο καταχωρούνται όλα τα στοιχεία που αφορούν το συγκεκριμένο πρόγραμμα κατάρτισης.

(ια) σόρευση: Δεν επιτρέπεται σόρευση για το ίδιο επιλέξιμο κόστος.

3. Αξιολόγηση της ενίσχυσης που κοινοποιήθηκε:

(α) Σύμφωνα με το άρθρο 2 του Νόμου, "δημόσια ενίσχυση" σημαίνει την οικονομική ενίσχυση που χορηγείται υπό οποιαδήποτε μορφή, άμεσα ή έμμεσα, από το Δημόσιο ή με πόρους του Δημοσίου και που νοθεύει ή απειλεί να νοθεύσει τον ανταγωνισμό δια της ευνούχης μεταχείρισης ορισμένων επιχειρήσεων ή ορισμένων κλάδων παραγωγής.

(β) Η κοινοποιηθείσα ενίσχυση στο μέρος της που αφορά την επιχορήγηση προς τις επιχειρήσεις που συμμετέχουν με εργοδοτούμενους τους στο πρόγραμμα κρίθηκε ότι συνιστά δημόσια ενίσχυση διότι ικανοποιεί σωρευτικά τις προϋποθέσεις του Νόμου—

(i) Χορηγείται έμμεσα από το Δημόσιο, διότι η κοινοποιηθείσα ενίσχυση χορηγείται από την Αρχή Ανάπτυξης Ανθρωπίνου Δυναμικού Κύπρου η οποία αποτελεί νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου που διοικείται από Διοικητικό Συμβούλιο που ορίζει και παύει το Υπουργικό Συμβούλιο.

(ii) συνιστά οικονομικό όφελος αφού η επιχορήγηση που παρέχεται στις δικαιούχους επιχειρήσεις (δικαιούχος 2(δ) ανωτέρω) σημαίνει οικονομικό πλεονέκτημα το οποίο οι αποδέκτριες επιχειρήσεις δε θα είχαν λάβει υπό τις κανονικές συνθήκες της επιχειρηματικής τους δραστηριότητας.

(iii) συνιστά ευνούχη μεταχείριση ορισμένων επιχειρήσεων ή κλάδων παραγωγής κι αυτό γιατί η επιχορήγηση δε δίδεται γενικά σε όλες τις επιχειρήσεις αλλά περιορίζεται στις επιχειρήσεις που εργοδοτούν υπαλλήλους, δηλαδή δεν καλύπτει τους αυτοεργοδοτούμενους.

(iv) τέλος, επειδή το κοινοποιηθέν πρόγραμμα επιτρέπει τη χορήγηση ενισχύσεων στις δικαιούχους επιχειρήσεις (2(δ) ανωτέρω) και επειδή οι ενισχύσεις αποτελούν πλεονέκτημα προς αυτές, γι' αυτό το μέτρο είναι σε θέση να νοθεύσει τον ανταγωνισμό τόσο στην εγχώρια αγορά όσο και στις αγορές των άλλων χωρών.

Η διαπίστωση και μόνο της ύπαρξης νόθευσης ή της δυνατότητας νόθευσης του ανταγωνισμού ικανοποιεί και την τελευταία προϋπόθεση που θέτει ο Νόμος στο άρθρο 2 στον ορισμό του όρου δημόσια ενίσχυση. Ως εκ τούτου, δεν απαιτείται εκ του Νόμου να εξεταστεί περαιτέρω κατά πόσο η νόθευση του ανταγωνισμού είναι σημαντική ή όχι. Συνεπώς, ακόμα και στις περιπτώσεις εκείνες που το μερίδιο αγοράς των ενισχυόμενων επιχειρήσεων είναι αμελητέο, η πιο πάνω προϋπόθεση ικανοποιείται.

- (γ) Εφόσον από τα ανωτέρω προκύπτει ότι η κοινοποιηθείσα ενίσχυση στο μέρος της που αφορά την επιχορήγηση προς τις επιχειρήσεις που συμμετέχουν με εργοδοτούμενους τους στο πρόγραμμα συνιστά δημόσια ενίσχυση σύμφωνα με τις διατάξεις του Νόμου, εξετάστηκε κατά πόσο αυτή ανήκει στις κατηγορίες ενισχύσεων που δεν εμπίπτουν στις διατάξεις του Νόμου σύμφωνα με το άρθρο 6 του Νόμου, για τις οποίες, όμως, απαιτείται κοινοποίηση.

Όσον αφορά την πρώτη κατηγορία ενισχύσεων που προνοεί το άρθρο 6 του Νόμου, δηλαδή τις δημόσιες ενισχύσεις προς τη γεωργία, την κτηνοτροφία και την αλιεία, κρίθηκε ότι το μέρος του προγράμματος που αφορά ενισχύσεις προς επιχειρήσεις της γεωργίας, κτηνοτροφίας και αλιείας καθώς επίσης και προς επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται στην πρώτη μεταποίηση των κλάδων αυτών εμπίπτει σε αυτή την κατηγορία και συνεπώς, με βάση το άρθρο 3 του Νόμου, για τις περιπτώσεις αυτές δεν απαιτείται έγκριση του Έφορου.

- (δ) Αναφορικά, εξάλλου, με τη δεύτερη κατηγορία ενισχύσεων που προνοεί το άρθρο 6 του Νόμου, δηλαδή τις δημόσιες ενισχύσεις προς τις επιχειρήσεις που ανήκουν άμεσα ή έμμεσα κατ' αποκλειστικότητα σε αλλοδαπούς και οι οποίες κτώνται το εισόδημά τους από πηγές εκτός της Δημοκρατίας, κρίθηκε ότι το μέρος του προγράμματος που δικαιούχοι είναι επιχειρήσεις που ανήκουν άμεσα ή έμμεσα κατ' αποκλειστικότητα σε αλλοδαπούς και οι οποίες κτώνται το εισόδημά τους από πηγές εκτός της Δημοκρατίας δεν εμπίπτει στις διατάξεις του Νόμου και συνεπώς, με βάση το άρθρο 3 του Νόμου, για τις περιπτώσεις αυτές δεν απαιτείται έγκριση του Έφορου.

Λαμβανομένων υπόψη των πιο πάνω εξετάστηκε περαιτέρω σε ποια κατηγορία ενισχύσεων, από τις κατηγορίες που προνοούν τα άρθρα 4, 5 και 5Α του Νόμου, εμπίπτουν οι υπόλοιπες δημόσιες ενισχύσεις.

Αρχικά εξετάστηκε κατά πόσο η κοινοποιηθείσα ενίσχυση εμπίπτει στις κατηγορίες των ενισχύσεων του άρθρου 4 του Νόμου που ο Έφορος υποχρεούται να εγκρίνει. Επειδή η ενίσχυση παρέχεται αποκλειστικά σε επιχειρήσεις που συμμετέχουν με εργοδοτούμενους πτυχιούχους τους στο κοινοποιηθέν πρόγραμμα επαγγελματικής εκπαίδευσης, κρίθηκε ότι η ενίσχυση δεν εμπίπτει σε καμιά από τις πέντε κατηγορίες που ορίζει το άρθρο 4.

Στη συνέχεια εξετάστηκε κατά πόσο η δημόσια ενίσχυση εμπίπτει στην απαγόρευση του άρθρου 5Α. Σύμφωνα με το άρθρο 2 του Νόμου ενίσχυση για εξαγωγές σημαίνει δημόσια ενίσχυση που συνδέεται άμεσα με τις εξαγόμενες ποσότητες, τη δημιουργία και λειτουργία δικτύου διανομής ή τις τρέχουσες δαπάνες εξαγωγικής δραστηριότητας. Νοείται ότι δεν αποτελούν ενισχύσεις για εξαγωγές οι δημόσιες ενισχύσεις που συνδέονται με το κόστος συμμετοχής σε εκθέσεις και το κόστος μελετών και συμβουλών για την εισαγωγή σε νέα γεωγραφική αγορά νέου ή υπάρχοντος προϊόντος. Κατά συνέπεια κρίθηκε ότι η κοινοποιηθείσα ενίσχυση δεν εμπίπτει στο άρθρο 5Α του Νόμου.

Ενόψει των πιο πάνω, κρίθηκε ότι η κοινοποιηθείσα ενίσχυση εμπίπτει στις πρόνοιες του άρθρου 5 και πιο συγκεκριμένα του 5(1)(β) του Νόμου, δηλαδή στις ενισχύσεις που μπορεί να εγκριθούν από τον Έφορο και αφορούν την προώθηση της ανάπτυξης ορισμένων οικονομικών δραστηριοτήτων, εφόσον δεν αλλοιώνουν τους όρους των συναλλαγών σε βαθμό αντίθετο με το κοινό συμφέρον.

Αφού λήφθηκε περαιτέρω υπόψη ότι το άρθρο 5(2) του Νόμου προνοεί την έκδοση κανονισμών, όπου είναι απαραίτητο, που περιέχουν λεπτομερή κριτήρια για την έγκριση δημόσιων ενισχύσεων δυνάμει του άρθρου 5(1) του Νόμου, κρίθηκε ότι σύμφωνα με τις πρόνοιες του άρθρου 5 του Νόμου η κοινοποιηθείσα ενίσχυση δύναται να εγκριθεί από τον Έφορο με βάση τις πρόνοιες του Νόμου ή και των δυνάμει του άρθρου 5(2) του Νόμου εκδοθέντων Κανονισμών.

Ο Έφορος, αφού έλαβε υπόψη τις λεπτομέρειες του κοινοποιηθέντος προγράμματος (σκοπό-ένταση-δικαιούχους-σφραγιστή κ.ά.), έκρινε ότι τα κριτήρια που καθορίζουν οι περί Ελέγχου των Δημοσίων Ενισχύσεων (Επαγγελματική Εκπαίδευση) Κανονισμοί του 2001 θα μπορούσαν να ικανοποιηθούν, νοσημένοι ότι το κοινοποιηθέν πρόγραμμα ενισχύσεων θα τύχει τροποποίησης. Λήφθηκαν, επίσης, υπόψη τα μέτρα ελέγχου και πληροφοριών που θα εφαρμόζει η Λογόδια Αρχή σε περίπτωση έγκρισης του προγράμματος.

Ο Έφορος, αφού έλαβε υπόψη όλα τα στοιχεία που περιλαμβάνονται στην κοινοποίηση και αφορούν τη μορφή, το περιεχόμενο και τους δικαιούχους του προγράμματος, έκρινε ότι τούτο συνιστά, για τους σκοπούς των Κανονισμών, πρόγραμμα γενικής επαγγελματικής εκπαίδευσης. Η γενική επαγγελματική εκπαίδευση ορίζεται στον Κανονισμό 2 των περί Ελέγχου των Δημοσίων Ενισχύσεων (Επαγγελματική Εκπαίδευση) Κανονισμών του 2001.

Σύμφωνα με τον Κανονισμό 6 των πιο πάνω Κανονισμών, οι ενισχύσεις που χορηγούνται υπέρ της επαγγελματικής εκπαίδευσης και που πληρούν τις πιο κάτω προϋποθέσεις εγκρίνονται από τον Έφορο:

- (i) Ενισχύσεις για την παροχή γενικής επαγγελματικής εκπαίδευσης δέον να έχουν ακαθάριστη ένταση που να μην υπερβαίνει το 50% για μεγάλες επιχειρήσεις και το 70% για μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις. Η γενική επαγγελματική εκπαίδευση ορίζεται στον Κανονισμό 2 των περί Ελέγχου των Δημοσίων Ενισχύσεων (Επαγγελματική Εκπαίδευση) Κανονισμών του 2001. Οι μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις ορίζονται στο

παράρτημα των περί Ελέγχου των Δημοσίων Ενισχύσεων (Μικρές και Μεσαίες Επιχειρήσεις) Κανονισμών του 2001.

- (ii) Οι μέγιστες ακαθάριστες εντάσεις που αναφέρονται πιο πάνω δύνανται να αυξηθούν κατά 10 ποσοστιαίες μονάδες εάν η εκπαίδευση χορηγείται σε εργαζομένους σε μειονεκτική θέση. Ο "εργαζόμενος σε μειονεκτική θέση", όπως αυτός ορίζεται στον Κανονισμό 2 των περί Ελέγχου των Δημοσίων Ενισχύσεων (Επαγγελματική Εκπαίδευση) Κανονισμών του 2001, σημαίνει—

- (α) Για τους πρώτους έξι μήνες μετά την πρόσληψή του, κάθε άτομο κάτω των 25 ετών, που δεν είχε αποκτήσει μια πρώτη τακτικά αμειβόμενη εργασία·
- (β) κάθε άτομο που αντιμετωπίζει σοβαρά προβλήματα λόγω φυσικών, νοσητικών ή ψυχολογικών εμποδίων, αλλά που παρόλα αυτά είναι ικανό να εργασθεί·
- (γ) κάθε διακινούμενο εργαζόμενο, ο οποίος μετακινείται εντός της Δημοκρατίας ή εγκαθίσταται σε ένα μέρος αυτής, προκειμένου να αναλάβει κάποια εργασία, και ο οποίος χρειάζεται επαγγελματική ή/και γλωσσική εκπαίδευση·
- (δ) κάθε άτομο άνω των 45 ετών, που δεν έχει αποκτήσει πωσόντα δευτεροβάθμιας ή άλλης αντίστοιχης εκπαίδευσης·
- (ε) για τους πρώτους έξι μήνες μετά την πρόσληψή του, κάθε άτομο που επιθυμεί να επανενταχθεί στο εργασιακό περιβάλλον μετά από διάλειμμα τουλάχιστον τριών ετών, και ιδιαίτερα κάθε άτομο που σταμάτησε να εργάζεται λόγω της δυσχέρειας συγκερασμού της επαγγελματικής με την οικογενειακή του ζωή·
- (στ) για τους πρώτους έξι μήνες μετά την πρόσληψή του, κάθε άτομο που βρίσκεται σε μακροχρόνια ανεργία, δηλαδή κάθε άτομο που δεν εργάζεται επί δώδεκα συνεχείς μήνες.

Επίσης, σύμφωνα με τον Κανονισμό 7 των ίδιων Κανονισμών, τα επιλέξιμα κόστη στο πλαίσιο ενίσχυσης για επαγγελματική εκπαίδευση είναι τα ακόλουθα:

- (i) Κόστος προσωπικού των εκπαιδευτών·
- (ii) έξοδα μετακίνησης των εκπαιδευτών και των εκπαιδευομένων·
- (iii) τρέχουσες δαπάνες συμπεριλαμβανομένων και δαπανών που αφορούν υλικά και προμήθειες·
- (iv) αποσβέσεις εργαλείων και εξοπλισμού που χρησιμοποιούνται αποκλειστικά για το εκπαιδευτικό σχέδιο·
- (v) κόστος υπηρεσιών συμβούλων σε σχέση με το εκπαιδευτικό σχέδιο·
- (vi) κόστος προσωπικού των συμμετεχόντων στα σχέδια επαγγελματικής εκπαίδευσης μέχρι του ποσού των συνολικών επιλέξιμων κόστων που αναφέρονται στις υποπαραγράφους (i) μέχρι (v). Νοείται ότι στον υπολογισμό του κόστους προσωπικού των συμμετεχόντων στα σχέδια επαγγελματικής εκπαίδευσης λαμβάνονται υπόψη μόνο οι ώρες κατά τις οποίες οι εργαζόμενοι συμμετείχαν στην επαγγελματική εκπαίδευση, αφού αφαιρούν οι παραγωγικές ώρες ή το ισοδύναμό τους.

Επιπλέον, σύμφωνα με τον κανονισμό 8 των ίδιων Κανονισμών, "χορηγηθείσες ενισχύσεις σχετικά με το ίδιο επιλέξιμο κόστος, δε σφραγίζονται με οποιαδήποτε άλλη ενίσχυση, εφόσον η σφραγισμένη αυτή έχει ως αποτέλεσμα ακαθάριστη ένταση ενίσχυσης υπερβαίνουσα την καθοριζόμενη με τους παρόντες Κανονισμούς".

Με βάση τους πιο πάνω Κανονισμούς κρίθηκε ότι το κοινοποιηθέν πρόγραμμα δεν μπορεί να εγκριθεί ως έχει, διότι πρόκειται μεν για γενική εκπαίδευση, η οποία βασίζεται σε επιτρεπτά επιλέξιμα κόστη, δεν πληροί όμως όλες τις πιο πάνω προϋποθέσεις. Συγκεκριμένα, δεν καθορίζονται εντάσεις. Συνεπώς, σύμφωνα με το άρθρο 21 του Νόμου, το πρόγραμμα αυτό θα πρέπει να τροποποιηθεί ή να καταργηθεί το αργότερο μέχρι τις 30.4.2003.

Ενόψει των πιο πάνω, ο Έφορος έκρινε ότι το πρόγραμμα εγκρίνεται με τον όρο ότι η Αρμόδια Αρχή θα προβεί πριν από τις 30.4.2003 στην ακόλουθη τροποποίηση:

Η ένταση της ενίσχυσης να μην υπερβαίνει τα ανώτατα όρια που αναφέρονται στις παραγράφους 3(δ)(i) και 3(δ)(ii).

Σε περίπτωση που η Αρμόδια Αρχή δεν τροποποιήσει το κοινοποιηθέν πρόγραμμα, στο μέρος του που αφορά τους άμεσους δικαιούχους, δηλαδή τις επιχειρήσεις που συμμετέχουν με εργοδοτούμενους πτυχιούχους τους στο πρόγραμμα, μέχρι τις 30.4.2003 αυτό θα πρέπει να καταργηθεί. Ο Έφορος, όμως, αφού έλαβε υπόψη τους όρους με βάση τους οποίους παραχωρείται η ενίσχυση, διαπίστωσε ότι η Αρμόδια Αρχή, μετά την ενδεχόμενη κατάργησή του, δύναται, με βάση τα άρθρα 2 και 7 του Νόμου, να χαρακτηρίσει το πρόγραμμα ως ενίσχυση de minimis, δηλαδή ενίσχυση προς μία επιχείρηση, που λόγω του πολύ μικρού ύψους της (κάτω των £57.000 για περίοδο τριών χρόνων), δεν επιφέρει ή δεν μπορεί να επιφέρει οποιαδήποτε αισθητή νόθευση στον ανταγωνισμό.

Περαιτέρω, ο Έφορος διαπίστωσε ότι, αφού στο κοινοποιηθέν πρόγραμμα δικαιούχοι είναι μόνο όσοι συμμετέχουν με εργοδοτούμενους τους στο μεταπτυχιακό πρόγραμμα του ΜΙΜ, το ΜΙΜ αποτελεί έμμεσο δικαιούχο, και γι' αυτό εξετάστηκε κατά πόσο η κοινοποιηθείσα ενίσχυση συνιστά δημόσια ενίσχυση προς αυτό.

Το κοινοποιηθέν πρόγραμμα, στο μέρος του που αφορά το ΜΙΜ ως έμμεσο δικαιούχο, κρίθηκε ότι δε συνιστά δημόσια ενίσχυση, διότι δεν πληρούνται όλες οι προϋποθέσεις που προβλέπει το άρθρο 2 του Νόμου για την ύπαρξη δημόσιας ενίσχυσης. Συγκεκριμένα, δεν υφίσταται ευνοϊκή μεταχείριση ορισμένης επιχείρησης γιατί ο έμμεσος δικαιούχος δε συνιστά επιχείρηση, σύμφωνα με τον ορισμό του άρθρου 2, διότι δεν αναπτύσσει οικονομική δραστηριότητα.

Λογικά εξετάστηκε το νομικό πλαίσιο το οποίο διέπει την ίδρυση και λειτουργία του Ινστιτούτου. Το Υπουργικό Συμβούλιο με την υπ' Αρ. 15.118 Απόφασή του ημερομηνίας 29.7.1976 ενέκρινε την προσθήκη του Κέντρου Παραγωγικότητας Κύπρου του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων ως περιφερειακού κέντρου εκπαίδευσης διευθυντικών στελεχών. Το ΜΙΜ αποτελεί το διεθνές σκέλος του Κέντρου Παραγωγικότητας Κύπρου, συνεπώς αποτελεί αναπόσπαστο μέρος του δημόσιου εκπαιδευτικού συστήματος και διοικείται από την κυβέρνηση της Κυπριακής Δημοκρατίας.

Όσον αφορά τους επιδιωκόμενους σκοπούς, το ΜΙΜ αποσκοπεί στην παροχή διευθυντικής εκπαίδευσης σε απόφοιτους πανεπιστημίων, καθώς και στην οργάνωση μικρής διάρκειας επιμορφωτικών προγραμμάτων σε όλους τους τομείς της διεύθυνσης ώστε να ικανοποιούν συγκεκριμένες ανάγκες ιδιωτικών και δημόσιων οργανισμών. Επιπλέον, αναλαμβάνει τη διεξαγωγή ερευνών και την παροχή συμβουλευτικών υπηρεσιών σε όλους τους τομείς της διεύθυνσης.

Το ΜΙΜ κρίθηκε ότι, παρά την ύπαρξη διδάκτρων, δεν ασκεί οικονομική δραστηριότητα διότι δεν έχει ως στόχο τον προσπορισμό οικονομικού κέρδους ή απλώς την κάλυψη των δαπανών και την ισοσκέλιση εσόδων και εξόδων, γι' αυτό και χρηματοδοτείται από τον ετήσιο κρατικό προϋπολογισμό. Ως εκ τούτου, το ΜΙΜ αποτελεί αναπόσπαστο μέρος του δημόσιου εκπαιδευτικού συστήματος εκτελώντας δημόσια αποστολή διά της παροχής εκπαιδευτικών υπηρεσιών.

4. Απόφαση:

Για τους λόγους αυτούς—

Ο ΕΦΟΡΟΣ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΝΙΣΧΥΣΕΩΝ ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ ΤΑ ΕΞΗΣ:

Α. Το κοινοποιηθέν πρόγραμμα ενισχύσεων με τίτλο "Σχέδιο καταβολής χορηγημάτων για συμμετοχή στο μεταπτυχιακό πρόγραμμα του Mediterranean Institute of Management (MIM)", στο μέρος του που αφορά τους άμεσους δικαιούχους, δηλαδή τις επιχειρήσεις που συμμετέχουν με εργοδοτούμενους πτυχιούχους τους στο πρόγραμμα, συνιστά δημόσια ενίσχυση σύμφωνα με το άρθρο 2 του Νόμου. Η ενίσχυση αυτή σύμφωνα με το άρθρο 6 του Νόμου δεν εμπίπτει στις διατάξεις του Νόμου στο μέρος της που δικαιούχοι είναι επιχειρήσεις της γεωργίας, κτηνοτροφίας και αλιείας και της πρώτης μεταποίησης των κλάδων αυτών και επιχειρήσεις που ανήκουν άμεσα ή έμμεσα σε αλλοδαπούς και κτώνται το εισόδημά τους από πηγές εκτός της Δημοκρατίας και ως εκ τούτου δεν απαιτείται, για τις ενισχύσεις αυτές, με βάση το άρθρο 3 του Νόμου, έγκριση του Εφόρου.

Ως προς το υπόλοιπο μέρος του προγράμματος, κρίθηκε ότι αντίκειται σε ορισμένους όρους και διατάξεις του Νόμου ή και των Κανονισμών. Ως εκ τούτου, ο Έφορος, αφού έλαβε υπόψη και τα μέτρα ελέγχου και πληροφοριών που θα εφαρμόσει η Αρμόδια Αρχή σε περίπτωση έγκρισης του προγράμματος, αποφασίζει έγκριση του προγράμματος υπό τον όρο ότι τούτο θα τροποποιηθεί έτσι ώστε η ένταση της ενίσχυσης να μην υπερβαίνει τα ανώτατα επιτρεπτά όρια που καθορίζουν οι σχετικοί Κανονισμοί και τα οποία αναφέρονται ανωτέρω.

Το κοινοποιηθέν πρόγραμμα, στο μέρος του που αφορά τον έμμεσο δικαιούχο, δηλαδή το Mediterranean Institute of Management, κρίθηκε ότι δε συνιστά δημόσια ενίσχυση, διότι δεν πληρούνται όλες οι προϋποθέσεις που προβλέπει το άρθρο 2 του Νόμου για την ύπαρξη δημόσιας ενίσχυσης. Συγκεκριμένα, δεν υφίσταται ευνοϊκή μεταχείριση ορισμένης επιχείρησης γιατί ο έμμεσος δικαιούχος δε συνιστά επιχείρηση, σύμφωνα με τον ορισμό του άρθρου 2, διότι δεν αναπτύσσει οικονομική δραστηριότητα.

Σύμφωνα με το άρθρο 21 του Νόμου, το υφιστάμενο πρόγραμμα μπορεί να συνεχισθεί με την παρούσα μορφή το αργότερο μέχρι τις 30.4.2003 οπότε και θα πρέπει είτε να τροποποιηθεί ως ανωτέρω είτε να καταργηθεί.

Αποφασίζει, τέλος, ότι, εάν το κοινοποιηθέν πρόγραμμα καταργηθεί, δύναται, με βάση το Νόμο, να χαρακτηριστεί από την Αρμόδια Αρχή ως ενίσχυση "de minimis".

Β. Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στην Αρχή Ανάπτυξης Ανθρώπινου Δυναμικού Κύπρου.

Λευκωσία, 13 Απριλίου 2002.

ΧΡ. ΑΝΔΡΕΟΥ,

Έφορος Δημοσίων Ενισχύσεων.

Ε.Α.Ε. 25.06.002.72 (129.1.3.2.1.1.12)

ΑΡ. 3607 Ημερ. 31.5.2002

ΑΡ. ΑΠΟΦΑΣΗΣ 72

Αριθμός 3221

Ο ΠΕΡΙ ΕΛΕΓΧΟΥ ΤΩΝ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΝΙΣΧΥΣΕΩΝ ΝΟΜΟΣ (ΝΟΜΟΙ 30(Ι) ΚΑΙ 122(Ι) ΤΟΥ 2001)

Λιάρθωση

Αναφορικά με τη γνωστοποίηση αρ. 3083 που δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας με αρ. 3606 και ημερομηνία 24 Μαΐου 2002, η ημερομηνία «Λευκωσία, 13 Απριλίου 2002» που αναφέρεται στο τέλος της γνωστοποίησης διαγράφεται και αντικαθίσταται με την ημερομηνία «Λευκωσία, 13 Μαΐου 2002».